

Batxillerat

Camins cap a la Universitat

El batxillerat és un intens camí que recorre l'estudiant i que en bona part dels casos té com a meta la universitat. En el trajecte hi ha uns quants esculls, com el treball de recerca i la selectivitat. Els joves han de prémer fort l'accelerador si volen assolir la fita consignada. El suport de la família i els professors els pot fer el viatge una mica més fàcil.

El salt entre l'ensenyament secundari obligatori (ESO) i el batxillerat és gran, gairebé un abisme. No és només una qüestió de noms, tot i que aquests ja són un símptoma. El primer, l'ESO, és obligatori, per a tothom. L'altre, el batxillerat, dóna un grau. Voler-lo implica acceptar que caldrà fer un esforç que haurà de ser gran, perquè el temps és limitat.

Dos cursos i moltes decisions

Dos anys per preparar l'entrada a la universitat diuen que són pocs. I a més, cal saber què es vol estudiar, és necessari començar a decidir. Com a mínim això és el que pensen Laia Nadal i Climent Frigola, professors a l'IES Cassà. Ells desmenteixen la imatge dels joves que passen de tot. "Nosaltres veiem que pateixen, que els representa un neguit estar a segon de *bat* sense saber o no tenir clar quina carrera triaran", diuen. El consell que donen per viure millor és mirar de tenir clar el camí: "Els que saben on van aprofiten més el curs —afirmen—; i els que no, els costa molt més".

En la tria dels estudis intervenen molts factors. Hi ha des de l'estudiant que des de ben petit ja tenia clar què estudiaria fins a aquell que, com explica Climent, s'inclina per matricular-se al primer centre del qual rep informació: "En conec un que va anar així, i s'hi està molt bé!", assegura.

Segons Laia Nadal, els estudiants de vegades trien per preferències personals, "però també per descartar allò que no els agrada". L'afirmació va prenent validesa en totes les bifurcacions amb les quals es troba l'estudiant. Quan a primer cal decidir quina de les quatre modalitats seguirà —arts, ciències de la naturalesa, humanitats i ciències socials o tecnologia—, es guia per aquesta recepta tan pragmàtica que, temps a venir, pot tenir conseqüències negatives, perquè algunes de les vies tenen un desplegament limitat a la universitat. A vegades, és també la falta d'informació la que fa que es trobin a la universitat amb matèries que no havien preparat al *bat*. Per a Climent Frigola seria necessari que els centres expliquessin, encara més, els coneixements que cal assumir per poder circular per ells sense ensurts.

L'elecció és, doncs, una qüestió personal en la qual —per força— han d'intervenir la família i els professors. Aquests darrers posen cada dia totes les eines de què disposen a l'abast de l'estudiant. A l'IES Cassà, com en molts altres instituts, hi ha un psicòleg per atendre els problemes específics dels batxillers i orientar-los. A més, des de les tutories es proposen dos coordinadors que s'afegeixen a les tasques de suport. Però la cosa no s'acaba aquí. També reben la visita de la Universitat de Girona, que els informa de les possibilitats que els ofereix perquè hi continuïn els estudis i els convida, en les jornades de portes obertes, a conèixer millor les facultats i les escoles.

Tot aquest esforç d'orientació és necessari perquè l'oferta actual és múltiple i les possibilitats de moure's, importants. "Fa vint anys un acabava la carrera que havia començat o la deixava", afirma Climent Frigola. En canvi ara els joves tasten carreres i, si no n'acaben convençuts, tenen alternatives. Hi ha un paisatge carregat de tantes possibilitats que no posa fàcil saber per quina decidir-se. Aquest és només el retrat d'una classe de segon de *bat*, però dibuixa prou bé les línies per les quals es mouen els estudiants, una barreja de somnis i realitats.

Del treball de recerca a la selectivitat

Per aprovar el batxillerat, tots els estudiants hauran hagut de digerir, a més dels exàmens, un dels plats forts de la titulació: el treball de recerca. És una feina que han de fer, de manera obligatòria, en el transcurs del segon curs. "El treball de recerca és vist primer com un obstacle pels estudiants —explica Laia Nadal—, però un cop l'han acabat n'estan molt satisfets". Els professors asseguren que és un treball que els ajudarà molt, més endavant, un cop siguin a la universitat. Gràcies al treball de recerca, hauran après a moure's, a cercar la informació. A més, el treball incrementa la relació entre l'estudiant i el professor, malgrat que això suposi una feina extra per al docent, que sovint els ha d'acompanyar a buscar aquest o aquell document en hores no lectives. La Universitat de Girona reconeix el mèrit dels treballs de recerca dels estudiants de batxillerat, a través dels premis que els atorga el Consell Social.

La selectivitat és, segons com es miri, el darrer filtre o la primera parada del viatge cap a la universitat. Els resultats que s'obtinguin diran molt dels alumnes i dels professors. I Girona en surt molt ben parada. És una qüestió de notes, que no se separin gaire les de batxillerat des de les de selectivitat. Si és així voldrà dir que la formació ha estat sòlida, que les matèries s'han entès, que l'entrada a la universitat anirà bé. Les estadístiques diuen que, el darrer any, la diferència entre les notes de batxillerat i la nota de selectivitat ha estat, a Girona, la més petita de Catalunya.

